

Adevărul

Cotidian politic și social al județului Arad

Anul II

Nr. 10

Miercuri, 3 ianuarie 1990

4 pagini — 50 bani

Mulțumim, Europa!

Prin punctul de frontieră Nădlac continuă să sosească zilnic ajutoare, expresie a solidarității Europei cu poporul român.

Înaintăm cu greu pe șoseaua ce leagă Aradul de Nădlac, nu din cauza condițiilor meteorologice — care nu sînt nici ele din cele mai favorabile circulației — ci pentru că din sens opus trec neîntrerupt convoaie de camioane, camionete, autotururi, autoturisme — sute de autovehicule purtînd însemnele Crucii Roșii, făcînd, practic orice depășire imposibilă. Avea să fie pentru noi prima imagine a extraordinarei solidarități umane pe care întreaga Europă, întreaga lume o manifestă — în cel mai concret mod — față de România, față de poporul român, atît de greu încercat în lupta pentru redobîndirea libertății și demnității sale.

Ajunși la punctul de trecere a frontierei Nădlac, aveam să cunoaștem însă adevărata dimensiune a acestei solidarități. La cele trei porți de intrare în țară și știri lungi de vehicule așteptau îndeplinirea formalităților de intrare. Ne stăpînea însă o temere. Am mai călătorit

în străinătate, am cunoscut ce înseamnă aceste formalități: oasură întregi de așteptare chinuitoare, scotocirea fiecărui colțisor al bagajelor și autovehiculelor, ca nu cumva să se strecoare în țară vreo Biblie sau ferească Dumnezcu — vreau exemplar

Reportaj la punctul de frontieră Nădlac

din „Orizonturi roșii”, cartea lui Ion Mihai Pacepa. Îi mărturisim această temere domnului locotenent-colonel Marius Apostol, comandantul P.C.T.F. Nădlac. Zimbește și ne asigură că aceste practici anacronice au fost înlăturate odată cu dictatura ceaușeștilor, pentru totdeauna. România a reintrat, și din acest punct de vedere, în rîndul țărilor civilizate. Formalitățile de trecere a frontierei au fost simplificate la maximum. S-a intrat și se

intră în țară fără obligația schimbului valutar ca pînă acum, și fără taxa de viză. Iar de aceste înlesniri beneficiază nu doar cei care aduc în România ajutoare ci și ziaristii străini. Ca urmare, timpul de staționare în vamă este foarte scurt. Se completează un simplu formular, este aplicată viza de intrare pe pașaport, se efectuează operațiiv controlul vamal. Totul politicos, civilizat, în doar cîteva minute. După care, bariera se ridică: „Bun venit și călătorie plăcută în România!”.

Un asemenea trafic intens nu a mai cunoscut poate niciodată punctul de frontieră Nădlac. Sute de autovehicule încărcate cu medicamente și aparatură medicală, păături, haine, lapte praf, alimente (îndeosebi pentru copii) intră zilnic în țară contribuind, prin aceste expresii ale solidarității, umanismului

MIRCEA CONTRAS,
IONEL SABĂU

(Cont. în pag. a III-a)

Aflăm de la oficiul de informații

● În baza Decretului-Lege nr. 61/1989 privind constituirea, organizarea și funcționarea Consiliului Frontului Salvării Naționale și a consiliilor teritoriale, în ședința de ieri a Consiliului Județean al F.S.N. s-a stabilit ca din acest organism să facă parte 51 de membri. Lista completă a membrilor Consiliului Județean al Frontului Salvării Naționale cu compartimentele sale de activitate se va da publicității în ziarul nostru de mine.

● Din partea oficiului de informații, care răspunde și de audiențele cu publicul, este lansată rugămîntea ca în aceste zile să nu fie aglomerat serviciul cu tot felul de probleme personale.

● Sîtem informați și vă informăm că nu se iau în considerare telefoanele anonime pentru că informațiile primite în acest mod nu pot fi cercetate.

● Pe lângă oficiul de informații se va înființa și un oficiu de investigare a opiniei publice care va fi format dintr-un grup de sociologi.

● Astăzi va avea loc o ședință cu privire la modul de informare a presei locale.

● Aceste știri au fost culese în timp ce în biroul de informații domnii Marin Costescu și Dorin Curechian discutau cu Iren Slegt și Co de Cruyf (fotograf-jurnalist) de la „Institute of Social History” din Amsterdam.

VASILE FILIP

In memoriam

Aflăm de la domnul Vasile Ienaga, directorul Filarmonicii arădene, că în ziua de vineri, 5 ianuarie, ora 18, în sala Palatului cultural, va avea loc un concert vocal-sinfonic, prîh care se va aduce un pios omagiu eroilor arădeni căzuți în lupta pentru libertatea noastră. Vor fi prezentate lucrări ale compozitorilor Enescu, Mozart, Beethoven, Gluck, etc... La pupitrul orchestrei simfonice și corului, dirijorii Dorin Frandescu și Doru Șerban. Prezentarea concertului va fi făcută de către domnul procuror Silviu Rațiu.

● Înaintea începerii concertului șefii principalelor culte religioase din Arad vor oficia o scurtă slujbă ecumenică. ● Comitetul provizoriu de Salvare Națională al Filarmonicii va sprijini cu sumele încasate familiile îndoliate din Arad. ● Rezervarea locurilor, zilnic între orele 9—12 și 16—18, la casieria Palatului cultural.

Din partea Ministerului Învățămîntului

Se face cunoscut familiilor care au avut de suferit în aceste zile ale revoluției că în zilele de vacanță Comitetul Provizoriu de Organizare a Sindicatelor Libere din România pune la dispoziția copiilor de vîrstă școlară locuri

gratuite în tabere organizate în perioada 7—16 ianuarie 1990. Județul Arad i se oferă locuri în stațiunea Herculan. Doritorii sînt rugați să ia de urgență legătura cu școlile de care aparțin.

Sondaj de opinie

Nenumărați cititori ne cer să schimbăm titlul ziarului din „Adevărul” în „Românul”, pentru a continua astfel, prin timp, tradiția prestigiosului cotidian

arădean, al cărui rol în înfăptuirea Marii Uniri este binecunoscut de noi toți. Vă rugăm să ne scrieți (pe scurt), care este opinia dumneavoastră.

Cea mai mare lovitură dată de vechiul regim comunist țăranelor a fost deposedarea acestuia de ceea ce avea mai scump — pămîntul. Vă amintim, teroarea roșie s-a declanșat încă din anul 1949, cînd s-au înființat primele așa-zise gospodării agricole colective și s-a finalizat în 1962, cînd țărani torturați, băgați în pușcării și maltratați au fost în cele din urmă ingenunchiați. Li s-a luat oamenilor de la sate tot ceea ce au agonisit prin trudă și sudoare, tot rodul muncii lor de o viață: pămîntul și uneltele de muncă și vitele, tot. Ca unul care am umblat pe la colectivele din județ vă pot mărturisi că uneltele luate cu forța din gospodăriile oamenilor — căruțe, pluguri, grape, semănători cu tracțiune animală, mașini de treierat, batoze etc., — mai putrezesc și acum pe la sediile C.A.P. Ja-

ful organizat împotriva țăranelor a umplut satele de jale, a îndurerat inimile celor ce au constituit întotdeauna talpa țării, forța morală cea mai curată, mai neînlinată a neamului românesc.

Îndurerati au fost țărani pentru că li s-a luat cu samavolnicie averea, dar și mai obișniți, mai înjosiți și mai desconsiderați s-au simțit atunci cînd în cererea de intrare în colectiv erau obligați să declare că se simt incapabili să lucreze pămîntul! I-am auzit atunci jîlindu-se amarnic pentru nedreptatea strigătoare la cer care li se făcea de neîndurătorul regim politic totalitar. Doar o suprafață infimă, de numai 15 ari, rămînea în folosința țăranelor, acel lot mutat de la an la an în altă parcelă,

pentru ca țărani să nu-l poată face mai roditor, îngrășindu-l pe cale naturală. Să nu cumva să se dovedească că pămîntul lucrat individual dă rod mai bogat decît cel lucrat în stil colectivist.

Comentariul editiei

Totuși, pînă cînd s-au mai publicat date statistice din agricultură s-a putut vedea că țărani cu gospodărie individuală din zonele necooperativizate obțineau pe pămînturile cele mai slab productive recolte și producții apimăliere mai bune decît colectivele și întreprinderile agricole de

stat. Este și acesta, pe lângă multe altele, un argument cîi se poate de convingător în favoarea acordării unor facilități necesare pentru ca țărani să reintre de drept, într-o formă sau alta, în posesia pămîntului. Primele măsuri în această direcție au și fost luate de noul regim democrat, după cum ne-am putut convinge din cuvîntarea domnului Ion Iliescu, președintele Consiliului Frontului Salvării Naționale, rostită cu prilejul Anului Nou 1990 la posturile noastre de radio și televiziune. Cele mai importante măsuri vizează exact problema întăririi gospodăriei țărănești prin mărirea suprafeței lotului în folosință personală de la 15 la 50 ari (de peste trei ori mai mare) cu libertatea de a-l cultiva după

cum va crede fiecare de cuviință. O veste la fel de îmbucurătoare este și cea privind hotărîrea Guvernului de a da dreptul fiecărui gospodar de a deține în proprietate privată cu drept de transmitere urmașilor ca moștenire casa și grădina cu o suprafață de pînă la 6 000 mp.

Subliniem în același timp justetea acelei măsuri anunțate de domnul președinte Iliescu privind dreptul fiecărui producător agricol individual de a dispune neîngrădit de rodul muncii sale, de a preda produsele din gospodăria proprie sau de pe lotul personal la contract sau de a le valorifica în mod liber pe piață, fără obligația respectării prețurilor de mercurial.

Țărani au iubit întotdeauna pămîntul și îl vor iubi în continuare cu aceeași statornică dragoste.

Gînduri noi în anul întîi al libertății noastre!

Așadar, primul An Nou liber! Liber! Cu adevărat liber, așa cum ne-am dorit, așa cum am sperat în preajma fiecărui început de an și, mai apoi, în zilele lungi și cenușii care l-au urmat. O bucurie imensă și mistuitoare s-a revărsat în această zi peste întreaga țară care deși cernită de amintirea nenumăraților martiri căzuți pe baricadele Revoluției s-a adunat ca într-o tulburătoare ofrandă adusă demnității și bărbăției, curajului și sacrificiului de sine, tineretii fără găndire a acestui neam românesc. Iată cîteva asemenea gînduri și sentimente prilejuite de momentul trecerii într-un nou an, anul alt de mult așteptat.

... Pe Ioan Cotuna l-am întâlnit, din primele ore ale dimineții noului an, asigurînd paza voluntară a întreprinderii. Alături de el, alți tineri din aceeași secție, scolarie: Dan Codrean, Cristian Scrob și Lucian Cibula. Interlocutorul nostru ține să sublinieze: „Sînt mîndru că fac parte din colectivul întreprinderii de orologerie care a dat semnalul declanșării marilor manifestații populare din Arad. Am adunat prea multă obidă în suferințele noastre pentru a mai putea răbda despotismul jug ceaușist, prea multă umilință și nedreptate, strigătului și îndemnurilor noastre adăugîndu-li-se rînd pe rînd aproape toți locuitorii orașului. A fost o manifestație spontană și un grăitor act de solidaritate a cărei istorie așteaptă să fie scrisă. Gînduri pentru noul an? Multe, foarte multe între care, în primul rînd, acelea că de acum înainte munca noastră va fi prețuită și răsplătită așa cum se cuvine, că nu vom mai avea grija zilei de mîine, că noi și mai ales copiii noștri putem trăi într-o reală și deplină demnitate și

libertate!”

... Și pentru că vorbim despre copii, despre cei care mîine vor purta și îmbogăți idealurile ce astăzi abia înmuguresc, să consemnăm că imediat după ce orologiu și-a sfîrșit cele 24 de bătăi ale sale, la Spitalul matern din Arad, 8 noi copii au născut să-și anunțe zgomotos prezența și dorința de a fi luați... în evidență. Și, tulburătoare coincidență, cel mai... grăbit dintre ei, dormic să vadă cel dintîi cum arată această nouă lume s-a dovedit a fi Alin al cărui mamă — Mihaela Cadaș — este muncitoare la întreprinderea de orologerie!

... „Am așteptat această noapte cum nu am așteptat o alta niciodată, ne spunea Ștefan Lucaci, electrician la întreprinderea de rețele electrice Arad. Și aceasta, deoarece este prima noapte de Anul Nou, primul Revelion de care m-am putut cu adevărat bucura. Avînd pe masă tot ceea ce se cuvenea, tot ceea ce copiii mei au jînduit alții și alții ani și, mai ales, avînd în suflet marea, negrăită satisfacție de a mă ști liber, de a putea vorbi

fără teamă, de a fi înlăturat pentru todeauna acea frică și nelcredere în aproapele tău pe care regimul și teroarea ceaușistă le-au semănat și întretinut, aproape un sfert de veac”.

... Gheorghe Nistor este strungar la întreprinderea de mașini-unelte din Arad. Are bucuria întipărită pe chip. „De-ați ști cît am așteptat acest ceas al rededeptării, al renașterii noastre, a tuturor, Doamne, cît de înjositor și la cîte privațiuni ne-a supus acel regim de tristă amintire! Sincer să fiu, parcă și acum trăiesc un vis, Anul Nou aducîndu-mi atît mie cît și familiei mele cel mai de preț și îndelung rîvnit dar: libertatea, puțința de a trăi și munci demn, într-o țară demnă și cu adevărat liberă”.

M. DORGOȘAN

Revoluția a adus

libertatea

NOI TREBUIE SĂ ADUCEM SOCIETĂȚII OMUL!

A început Noul An. Sîntem la cumpăna anului, a deceniului. De fapt sîntem la cumpăna istoriei neamului românesc. În curînd ne vom îndrepta spre porțile școlilor, acolo unde noi, dascălii, avem o misiune minunată. Să creăm adevărate caractere umane. Să clădim în sufletul și-n mintea copiilor ceea ce, cu bucurie afirm: adevăratul patriotism. Fac un apel de mare credință colegilor mei: să încercăm să fim, aproape de copii! Cu vorbe simple pornite din inimă și rațiune, să modelăm copiii pentru ca acest pămînt strămoșesc să-și dea roadele cele mai curate. Pentru toți copiii acestui județ, pentru rînilor și pentru toți colegii mei un sincer „La mulți ani!” din partea colectivului Liceului „Miron Costin” din Arad.

Prof. RODICA VANCU

Să învățăm libertatea

Acest articol nu se vrea nici proză, nici eseu filosofic. El nu reprezintă decît convingerea mea, crezul meu și răspunsul meu la o întrebare ce o auzim foarte des: de ce cutare se mai află în funcție? De ce X se mai bucură și acum de încrederea noastră? De ce Y semnează azi publicistica atît de așteptată de noi toți — cea a cuvîntului liber — atunci cînd abia s-a uscat cerneala de pe hîrtia maculată de același cu sloganuri ceausiste?

Am putut vedea cu toții la televiziune o parte, o mică parte, a monumentului sfidării naționale, piramida fa-raonică a palatului construit de călău, piramida care a costat nu numai sume încă greu de apreciat — în vreme ce noi flămînzeam —, piramida care nu numai că a sfidat bunul gust pînă la durere, însă și piramida care a cauzat moartea a mii de oameni, pieriți pe șantier din pricina unor accidente de muncă sau pentru a nu rămîne martori ai secretelor aceluia cu adevărat simbol al dictaturii. La acea piramidă au lucrat arhitecți de prima mîna, sculptori, ingineri și alți specialiști de elită. Ni-mănuși nu i-a trecut prin cap să ceară astăzi cînd țara are o atît de acută nevoie de competență, ca oamenii aceia să fie înlăturați din sectoarele lor de activitate. Dimpotrivă, abia acum se așteaptă de la ei adevărata lor contribuție înspre binele poporului.

La fel cum a simțit nevoia acelei piramide, clanul și-a dorit și o artă pe măsură: o artă care s-o aduleze, care să-l încolmească o oglindă falsă, o artă care nu mai era artă. Și totuși... De la începutul anilor '70, odată cu declanșarea „micii revoluții culturale” (care n-a fost nici mică și în nici un caz culturală), după ce limba română ar fi trebuit amputată de o parte din vocabularul ei, ideile aruncate peste bord în favoarea unor „scheme fixe”, iar personajele au devenit modele obligatorii, au mai

apărut totuși nenumărate volume de valoare. Dovada? Cozile nesfîrșite în fața li-brăriilor atunci cînd, se pre-lua marfă și viteza cu care dispăreau din standuri atît cărțile bune din literatura străină, cît și cele din literatura română. Rolul scriitorilor a fost mare în pregătirea și realizarea revoluției noastre, mulți au suferit pentru aceasta mai mult decît alți confrăți, jertfele lor fac parte din jertfa întregului popor. Alții, e adevărat, au plătit moneda unei publicistici comandate pentru a putea să-și scoată mai ușor cărțile. Dar și lucrările lor au fost cîntite, la fel ca ale tuturor, întrucît „curajul” din anumite cărți era de multe ori „cu voie de la comandă”. Dar dacă n-ar fi apărut cărți de loc în acci douăzeci de ani, dacă s-ar fi tipărit numai nesfîrșitele „opere” (pînă și acest cuvînt a devenit monopol personal al clanului), credeți că familia Ceaușescu ar fi suferit? Dimpotrivă! Ea făcea totul ca să nu mai existe idei, să nu mai fim decît roboți. Articolele acelea comandate au fost ornamente al prostului gust prezent oriunde pe piramidă. Însă cărțile adevărate ale acelor oameni au reprezentat contribuția lor, atît de necesară, a podului peste vid.

Dragostea pentru meserie este un „viciu” în singurul sens frumos al cuvîntului. Unii artiști au plătit un preț scîrbos pentru a putea profesia. Scriitorul este o persoană publică și gesturile sale sînt mai cunoscute. Concesivle altora sînt mai puțin știute.

„Cel ce n-a ucis, cel ce n-au fost delatori, cei ce n-au lovit în semenii lor, cei ce n-au încercat să se ridice pe seama altora, cei ce au puterea de muncă și talent, vor putea să-și desfășoare de acum activitatea în libertate. Țara noastră, atît de în-cercată, are nevoie de întreaga ei inteligență. Și asta acum!”

GHEORGHE SCHWARTZ

Primul revelion liber în familia muncitorului Gheorghe Nistor de la I.M.U.A., împreună cu prietenii. Fotografii de M. CANCIU

Asociația Intelectualilor Liberi din Arad

La data de 28 decembrie 1989 a luat ființă Asociația Intelectualilor Liberi din Arad, care și-a stabilit principiile de funcționare printre care:

- promovarea și consolidarea valorilor democrației și drepturilor omului;
  - promovarea creației libere, a valorilor culturii autentice;
  - disocierea neechivocă de intelectuali care au dovedit exces de zel în timpul dictaturii;
  - neadmiterea infiltrării în noile structuri democratice a oportuniștilor, prin demagogie politică;
  - promovarea spiritului critic deschis în activitatea socială, culturală și artistică;
- Asociația noastră aderă la Platforma-Program a Consiliului Frontului Salvării Naționale și își desfășoară activitatea în baza aceluiași punct din Platforma-Program care prevede punerea bazelor unei noi culturi naționale, combătînd orice inițiativă care ar putea produce dezordine ori destabilizare.

Asociația noastră este deschisă tuturor intelectualilor,

indiferent de naționalitate și confesiune pe temelul principiilor mai sus enunțate.

Membrii fondatori ai A.I.L.A.: Romulus Bucur, poet, Valentin Constantin, avocat, Onisim Cofta, artist plastic, Vasile Dan, poet, Adrian Diaconu, compozitor, Ligia Holuță, poet, Cătălin Ionuș, ziarist, Gh. Mocuța, poet, Cristian Moisescu, profesor, Horia Medeleanu, critic de artă, Ovidiu Pecican, prozator, Gh. Săbău, profesor, Gh. Schwartz, prozator, Iosif Stroia, artist plastic, Dumitru Toma, prozator, Emil Țigan, critic dramatic, Ionel Vesa, arhitect, Traian Vuia, medic.

Printre primele proiecte ale A.I.L.A. se numără întreprinderea tuturor celor necesare editării, în cel mai scurt termen, a unei reviste social-cultural-artistice.

Adunarea pentru alegerea organelor de conducere ale A.I.L.A. va avea loc la o dată care va fi comunicată în timp util. La adunare pot participa toți cei care, conform Principiilor enunțate, vor să adere la Asociația Intelectualilor Liberi din Arad.

În ziua de 1 ianuarie a noului an am avut după mulți ani bucuria de a viziona în direct prestigiosul concert de Anul Nou al Filarmonicii vieneze. Interzis de mai mulți ani de odiosul regim, refractar la valorile culturii universale, iubitorii de muzică din țara noastră l-au putut viziona și asculta pînă acum grație posturilor de televiziune din țările vecine.

Am simțit cu toții o descă-

„Emoție firească”

tușare luînd contact direct prin bunăvoința Televiziunii române libere cu frumoasa sală și marea orchestră vieneză sub bagheta dirijorului Zubin Mehta.

Emoții firești, ochi înlacrimiți sub fiorul unor capodopere ale muzicii universale, analogii cu ce s-a întîmplat la noi. Programul parcă ar fi fost alcătuit pentru noi, ro-

mânii. Aparent doar. Dar capodoperele „Sînge vienez”, „Explozia”, „Demolatorul” le-am trăit cu mai multă intensitate și emoție firească. „Dunărea albastră” ne-a redat încrederea, speranțele pierdute de a face parte din marea casă a Europei și a trăi într-o Românie liberă.

Concertul deși destinat iubitorilor de muzică de pretutindeni, noi l-am simțit în românește.

D. Z.

Dicționar politic pentru tineret

„Reconciliere”

Continui deci, explicarea și actualizarea în realitatea imediată a unor termeni utilizați în comunicatele Consiliului Frontului Salvării Naționale și de către mijloacele de informare în masă.

Conform Dicționarului limbii române moderne termenul de reconciliere (conciliere) conține următoarele sensuri: „împăcare, acord, înlăturarea conflictelor, înțelegere, unire”.

Acum în timpul și după alegerea comitetelor la nivelul localităților, unităților economice și instituțiilor este necesar să dăm dovadă de aceeași unitate exemplară pe care ne-au demonstrat-o tinerii pe străzile Aradului în primele zile ale Revoluției.

Ultimul din cele cinci sensuri menționate este UNIREA care le cuprinde ca și scop pe toate celelalte. Așadar unirea tuturor oamenilor de bine, a tuturor forțelor democratice într-un consens național constituie în acest moment cel mai important factor care să asigure reușita perioadei de tranziție pînă la efectuarea alegerilor libere din aprilie.

Această presupune înlăturarea conflictelor de natură personală, înțelegere și acord privind organizarea muncii și funcționarea eficientă ale noilor structuri din viața economică și socială.

Cu aceste date în minte și inimă avem obligația patriotică ca în tot ceea ce întreprindem să fim lucizi, să fim pur și simplu inteligenți.

Prof. GHEORGHE SĂBAU

De la poliția județului

Poliția județului Arad ne informează că în ultimele 5 zile pe raza municipiului și a județului nu au avut loc nici un fel de evenimente deosebite, cu violență sau de altă natură. Organele de ordine împreună cu militarii din trupele M.Ap.N. se află zi și noapte în principalele puncte, în cartiere pentru a zădărnici orice acțiune de încălcare a legii, de tulburare a liniștii locuitorilor. Stăpînim bine situația din municipiu și asigurăm cetățenii că pot să se deplaseze în deplină siguranță la locurile de muncă. Rugăm pe cei care dețin date, despre elemente ostile sau violente să ne comunice operativ pentru a interveni și restabili ordinea.

În evidența și distribuirea ajutoarelor se impun măsuri imediate!

Expresie grăitoare a solidarității cu larga mișcare populară care a măturat ca un gigant val odioasă dictatură ceaușistă, pe adresa țării noastre continuă să sosească, într-un flux neîntrerupt, noi și noi ajutoare din cele mai îndepărtate colțuri ale lumii. În ce măsură aceste ajutoare au ajuns acolo unde trebuie, cum se desfășoară gestionarea, evidența lor — iată tema anchelei de față din care reproducem mai jos unele constatări și concluzii.

Un nou transport de medicamente a sosit la Direcția sanitară a județului.

O activitate ce se desfășoară cu încetinitorul

Locul unde stăm de vorbă cu directorul economic al Spitalului matern este magazia spitalului condusă de Aurica Jurcă. De jur împrejur pe rafturi sau direct pe jos sînt risipite cutii cu conserve, pungi cu lapte, cu zahăr, cu bucăți de salam, de cașcaval. Ce cantități de alimente aveți aici și cum păstrați evidența lor? — o întrebăm pe Aurica Jurcă. Interlocuitorul ridică nedumerită din umeri „Păi, nu știu...” Directorul economic, Sebastian Heidi, ține să intervină. „Știți, ne-au sosit și ne sosesc mereu transporturi, fără acte de inventar, care trebuie descărcate în grabă. Pe de altă parte, primim și multe pachete cu felurite produse începînd cu medicamente și terminînd cu gemuri sau cîrnați de casă care necesită o prealabilă triere, lucru care presupune un mare volum de muncă”. Să mai reținem că, așa după cum ne-am convins, verificînd listele de alimente și stînd de vorbă cu cîțiva bolnavi, meniurile zilnice s-au îmbunătățit substanțial, ca și posibilitățile de tratament ale celor suferinzi.

Dar, considerăm, modul în care este organizată și condusă activitatea de preluare a ajutoarelor este profund deficitar, el lăsînd impresia că se desfășoară haotic, la întimplare. O primă dovadă ne-a oferit-o chîtar magazinera Aurica Jurcă, starea de mai sus nederivînd cu nimic și în celelalte spații de depozitare unde zac aruncate, de-a valma alimente și obiecte de îmbrăcăminte. Mai mult, livrarea produselor de la magazine către bucătărie se desfășoară fără nici un fel de evidență, lucru care, firește, creează posibilitatea înstrăinării lor. Cum de altfel, s-a și întîmplat în noaptea de 28 decembrie de către unii încadrați ai spitalului, după cum ne spunea Ioan Ardelean, muncitor la I.M.U.A., membru al grupeii de sprijin de la susnumitul spital.

De ce nu s-a constituit o comisie de recepție care să preie în mod ordonat, organizat întreagă această activitate? De

ce nu se instituie un sistem de evidență a stocurilor și circulației acestor ajutoare? Iată cîteva întrebări cărora Comitetul Frontului de Salvare Națională din Spitalul matern și Direcția sanitară a județului trebuie să le găsească cît mai urgent răspuns.

De ce nu se găsesc medicamente în farmacia?

Intrăm pe porțile Spitalului județean Arad aproape simultan cu un camion care aduce, din partea Societății Democratilor Liberi din Budapesta, medicamente, alimente și obiecte de îmbrăcăminte pentru copii. Coletele sînt descărcate rapid în holul sediului Direcției sanitare a județului, unde — în scurtul timp ce mai rămîne pînă la preluarea lor de către comisiile de inventariere — se află în grija militarilor „din gărzile patriotice”.

Urmărîm împreună cu Teodor Blaj, director adjunct economic la Direcția sanitară a județului, drumul pe care-l parcurg atît de necesarele medicamente, articole igienico-sanitare și instrumente medicale ce ne-au fost dăruite. „În momentul cînd s-a permis intrarea ajutoarelor străine în țară, toate transporturile cu destinația Arad au fost dirijate la noi, ceea ce a creat un adevărat haos, ne relatează însoțitorul nostru. Abia în urmă cu trei zile s-a trecut la o mai bună organizare, astfel că în acest moment noi și Spitalul matern primim medicamentele, în timp ce coletele cu alimente și îmbrăcăminte sînt îndrumate și depozitate în alte locuri adecvate”.

În continuare, am încercat să dăm un răspuns numeroșilor cititori care ni se adresează cu întrebarea: de ce nu sînt încă medicamente în farmacia? Îi informăm că am văzut pe culoarele și în încăperile de la parterul clădirii Spitalului județean o activitate febrilă, în ajutorul personalului farmaciei spitalului prezentîndu-se voluntar alți farmaciști din oraș. O mare parte dintre

medicamentele primite au fost distribuite zilnic bolnavilor din spitalele din Arad și județ, fiind îndeplinite, și scriptic, toate formalitățile de rigoare. De la farmaciștii Marius Cononiu și Constantin Bodea aflăm că s-a luat hotărîrea ca și în farmaciile cu circuit deschis medicamentele primite să fie eliberate gratuit bolnavilor, pe baza unor rețete medicale care poartă, din partea medicului specialist, specificația „fond Cruce Roșie”. Deocamdată, în farmacia se găsesc medicamente de strictă necesitate — analgezice și antibiotice — ale căror compoziții și efecte sînt binecunoscute medicilor și farmaciștilor români. După consultarea literaturii de specialitate în legătură cu recomandările de tratament ale medicamentelor străine și după o repartizare corespunzătoare a lor în spitale și farmacii, medicamentele primite — ne asigură interlocutorii noștri — vor fi la dispoziția bolnavilor care au avut și au nevoie de ele.

M. DORGOȘAN
L. STOICU

Comisia de inventariere a alimentelor de la Spitalul județean Arad se preocupă de repartizarea echilibrată a ajutoarelor primite.

La datorie

Ceferiștii, această a doua armată a țării — cum ne-am obișnuit să-i numim — și în aceste momente de răscruce au dat dovadă de multă abnegație, curaj și pricepere dăruite binelui nostru al tuturor. Regularitatea circulației a fost și este asigurată. „Pentru optima desfășurare a procesului de transport s-au instituit echipe mixte de specialiști compuse din muncitori de la căile ferate și militari care în permanență controlează și supraveghează liniile și podurile” — ne informează inginer Gheorghe Muscă, șeful Regulatorului de circulație și mișcare Arad.

— Vă rugăm, domnule inginer, să faceți referiri la modul în care ceferiștii au înțeles să participe la buna aprovizionare a municipiului și localităților județului cu produsele necesare.

— M-aș referi în primul rînd la faptul că am asigurat vagoanele cerute pentru transportul spre Timișoara și București a ajutoarelor primite în stațiile Nădlac și Chișineu Criș, unde se transbordează aceste mărfuri. S-a asigurat urmărirea permanentă prin frontiera Curtici a transporturilor de medicamente și alimente care au fost dirija-

te spre destinații inclusiv cu trenurile rapide, accelerate sau personale pentru a ajunge cît mai repede la destinație. De asemenea, operativ am dirijat vagoane spre sectoarele I.F.E.T. (Săvișin, Birturor. Regularitatea circulației a fost și este asigurată. „Pentru optima desfășurare a procesului de transport s-au instituit echipe mixte de specialiști compuse din muncitori de la căile ferate și militari care în permanență controlează și supraveghează liniile și podurile” — ne informează inginer Gheorghe Muscă, șeful Regulatorului de circulație și mișcare Arad.

— Desigur, nu ați neglijat localitățile județului.

— Da, ne-am străduit să organizăm cît mai bine aprovizionarea cu făină. Avem vagoane în stațiile Sînpetru German și Bujac, menite să asigure toate brutăriile din județ. Situația este similară pentru zahăr. Avem în stația Bujac 10 vagoane în acest scop.

— În încheiere?

— Dorim ca în anul acesta să contribuim prin munca noastră la fericirea și bunăstarea concetățenilor și astfel să ne consolidăm stima și considerația de care ne bucurăm în fața lor.

C. FAUR

Mulțumim, Europa!

(Urmare din pag. 1)

și prieteniei față de poporul român, la alinarea suferințelor celor afectați de tragicele evenimente de la Timișoara, Arad, București, Sibiu, din celelalte localități ale țării. Sosesc ajutoare din Ungaria, Cehoslovacia, R.F.G. și R.D.G., Austria, Belgia, practic din toate țările Europei. Ajutoare trimise de guverne, organizații politice de cele mai diverse orientări și nuante, organizații profesionale, culturale, religioase, de diverse asociații și firme, de persoane particulare. Notăm din registrele de evidență: primele ajutoare au sosit în cursul zilei de 24 decembrie — peste 100 tone alimente, 6 tone medicamente, alte ajutoare. În 25 decembrie — 112 tone alimente, 22 tone medicamente, cadre medicale din Italia și R.F.G. De atunci și pînă acum au intrat zilnic în țară, în medie, doar prin acest punct de frontieră, peste 100 tone alimente, zeci de tone de medicamente și tehnică medicală, cantități impresionante de alte ajutoare. Pentru dirijarea operativă a acestora, în vamă se află în permanență reprezentanți ai Consiliului local al Frontului Salvării Naționale care organizează această activitate, iar 200 de lucrători participă zilnic în gara Nădlac la trierea și încărcarea în vagoane a ajutoarelor care sînt expediate în țară pe calea ferată. Între organele de frontieră române și maghiare există o colaborare deosebit de bună, ceea ce contribuie la desfășurarea normală a activităților de frontieră, la fluența traficului.

Ar mai fi multe de scris despre ceea ce am văzut și consemnat pe parcursul unei zile petrecute la punctul de frontieră Nădlac. Faptul că am putut fotografia, liberi, orice — rețineți: orice — aspect al activității de la această poartă a țării; că sosesc în țară, în continuare, zeci și sute de ziaristi de la presa scrisă și audiovizuală de pe întreg globul, iar cota de interes a ziarelor românești a ajuns la dimensiuni greu de închipuit; că tot mai mulți români fugiți din țară în timpul dictaturii se refîntor, unii pe jos, alții cu mașinile Crucii Roșii. Sînt înregistrați în cîteva minute, li se oferă bani pentru bilete de tren. Bunăvoința și încrederea cu care sînt primiți îi copleșește. Mulți plîng de bucurie.

Prietenie și solidaritate la poarta de vest a țării

Simbătă, 30 decembrie la ora prînzului a avut loc în gara Curtici primirea unei delegații din localitatea vecină și prietenă, Lököshaza (Ungaria), care, din inițiativa lucrătorilor maghiari din stația C.F.R. au oferit, cu ocazia Anului Nou, un vagon cu alimente locuitorilor din Curtici și Dorobanți. Delegația a fost condusă de doamna primar a comunei Lököshaza, Horvath Janosne-Gisela care a propus inițierea unor acțiuni comune în spiritul colaborării depline a localităților surori Curtici și Lököshaza. În același timp domina sa a salutat curajul și spiritul de sacrificiu al poporului nostru și tineretului în lupta pentru abolirea dictaturii, exprimînd admirația și so-

lidaritatea poporului maghiar cu Revoluția noastră.

Aceleași sentimente au fost exprimate de ceilalți membri ai delegației, după cum urmează: doamna Nagy Imrene, din partea Crucii Roșii, domnul Gulyas Szabo Geza, din partea Frontului Popular Patriotic, domnul Hegedüs Sandor, din partea Partidului Socialist Maghiar și domnul Honfi Janos, reprezentantul M.A.V. din gara Curtici.

Din partea Consiliului orașenesc al Frontului Salvării Naționale au vorbit Almasi Vičențiu și Ciupuligă Ioan. S-a dat curs bunelor sentimente care au existat între cetățenii români și maghiari, subminate în ultima vreme de practica politică discriminatorii a regi-

mului ceaușist. Cu această ocazie delegației maghiare i s-a oferit flori și cocarde tricolore, iar poetul Gh. Mocuța a citit un poem dedicat locuitorilor județului vecin care au susținut această acțiune

S-au luat măsuri imediate pentru distribuirea alimentelor la compania de grăniceri și către populația săracă prin biserica ortodoxă și romano-catolică și prin reprezentanții cultelor baptist, penticostal și adventist. O importantă cantitate de conserve, unt și dulciuri au fost distribuite în Anul Nou tuturor copiilor din Curtici și Dorobanți prin efortul conjugat al cadrelor didactice și a unor tineri maghiari.

GH. MOCUȚA

La Spitalul matern, abia la ora 11 comisia de recepție a medicamentelor a găsit de cuvînt să-și înceapă activitatea. Fotografii de MARCEL CANCIU

De vorbă cu MIRKO ATANASOVICI, consulul R.S.F. Iugoslavia la Timișoara

R. Mai întâi domnule Consul vă rog să-mi permiteți ca în numele arădenilor să vă transmit cele mai sincere mulțumiri pentru modul în care întreg consulatul iugoslav de la Timișoara a acordat sprijin moral revoluției române, informând prin canalele sale, opinia publică mondială și din România despre evenimentele de la Timișoara. V-aș întreba, în calitate de diplomat și om politic cum explicați rezistența teroriștilor după căderea și chiar după moartea dictatorului Ceaușescu și cu ce altceva în istorie ați putea să o comparați?

M. A. După cele întâmplate, nimic nu mi se pare neobișnuit. Când un regim își terorizează poporul în vremuri normale, cu atât mai mult va recurge la teroare în vreme de criză. Cu excepția lui Stalin nu cred că mai există ceva similar, ca un dictator să chine sistematically un popor, să ia oamenilor piinea de la gură,

deznodînd în același timp un mecanism monstruos de reprimare. Nu știu ce minte, ce conștiință poate lua dreptul oamenilor la hrană, sănătate, cultură, la condițiile minime ale existenței cotidiene. Problema cred că ține de domeniul psihopatologiei.

În același timp Ceaușescu nu a fost singur, Hidra are șapte capete, tîind unul nu le-aș anihila pe toate și vă va trebui timp să le anihilați, chiar dacă unele nu vor mai trage cu gloanțe. Pentru că toate au supt din aceeași mamă murdă. Teroarea vine din partea acestor susținători fără sentimente umane. A le vorbi lor despre democrație, este cum ai vorbi unui orb de culoare. Le-ați dat o pauză, să se predea, e omenie, dar ei nu cunosc limbajul omeniei, ei nu cunosc decît violența.

R. Domnule consul, în momentul de față noi considerăm că am trecut deja într-o nouă fază a revoluției, în aceea a construcției. În acest

sens, turismul, în opinia noastră poate deveni o industrie extrem de importantă. Intrevedeți posibilități comune de acțiune în acest domeniu?

M. A. Aș vrea să vă spun că noi, consulatul iugoslav am făcut de mai multă vreme asemenea propuneri dar care nu

Interviu

au fost soluționate de către vechiul regim. Este imposibil ca într-o zonă în care trăiesc și sîrbii și români, în care există multe posibilități turistice să nu existe și interese comune de exploatare a acestor posibilități. Dumneavoastră la Arad și la Timișoara aveți stațiuni balneo-climaterice, posibilități de cură balneară, turism cinegetic și potențial pentru sporturi de iarnă.

R. Ce ați spune de o posibilă, posibilă zic, colaborare la Moneasa?

M. A. Dumneavoastră trebuie să vă hotărîți. Avem specialiști excelenți în stațiuni pentru sporturi de iarnă, am găzduit și o olimpiadă. Nu uitați însă că nu puteți face totul singuri, noi am învățat mult de la alții și în tehnică și în calitatea serviciilor. Români că și sîrbii de altfel, nu sînt foarte bogăți, nu știu ce vor turistii din vest cu posibilități și trebuie să le oferim tot ce vor. Cooperarea în acest domeniu, inclusiv cu terți, este oricum benefică iar dacă o extindem la întreaga dumneavoastră țară, extraordinară. Noi spunem că banii scoși din turism sînt foarte dulci.

R. Domnule consul, sistemul nostru actual, precizez, oferă posibilități mai rapide de legături comune, productive, în domeniul cooperărilor. Cum apreciați această posibilitate?

M. A. La noi, mișcarea cooperatistă are o mare amploare, se dezvoltă pe bază privată și

aș putea spune că este cel mai sănătos domeniu economic actual. Cooperarea cu unitățile dumneavoastră, fie sub formă de inițiative de producție mixte, fie sub forma inițiativei de investiții de capital este o posibilitate care trebuie urmărită. Depinde însă de gradul de deschidere al economiei dvs. de reformele ce vor avea loc. Dacă găsiți posibilități și acum, pe moment, noi vă stăm la dispoziție pentru relații și contacte. Oricum sîntem siguri că această legătură economică, în domeniul cooperărilor are bune perspective. În curînd voi veni la Arad și vom discuta toate acestea la fața locului.

R. Domnule consul vă mulțumesc și vă rog să transmiteți grațitudinea noastră popoarelor Iugoslaviei prietene care, deși trece ea însăși prin momente dificile pe plan intern, ne-a acordat un sprijin moral și material de neprețuit!

DORIN I. CURECHIAN

L-am cunoscut în anul 1978, cînd avea 7 ani. Un copil frumos cu ochii mari, negri, expresivi, visători, care parcă priveau dincolo de realitate.

Inteligent, de o sensibilitate remarcabilă, îmi arăta de cîte ori ne întâlneam compozițiile lui în creion sau acuarelă, căci îi plăcea să deseneze și să aștearnă pe hîrtie pete de culoare, cu o fantazie nimitoare.

Avea un suflet de artist. Și anii au trecut. Acum, Andrei era elev în clasa a XII-a seral la Liceul Industrial nr. 6. L-am revăzut pe cataleag la capela de la cimitirul Eternitatea, acoperit de coroane și flori, florile recunoștinței noastre. Cu fruntea albă și pură, ca un tezăr carpatin,

Andrei

incununată de părul negru și bogat, cu obraji de marmură, pe care mîinile mamei lui îi mîngiau fără încetare, cu frumozii lui ochi ascunși pentru todeauna sub ploapele întredeschise, cu pieptul ciuruit de gloanțe, Andrei stătea cuminte, înțelept, tăcut. Tăcutul era și tinerii din jurul său, băieții și fete, prietenii lui cu care și-ar fi petrecut primul său revelion liber, bărbații și femeile, cu suferințele îndurerate și plini de revoltă, stăteau cu capetele plecate în liniște, liniște întreruptă din cînd în cînd de strigătele disperate ale bunicii lui: Andrei, Andrei... dragul meu!

Îi chema Andrei Seialeru și locuia pe str. Ciucașului nr. 6 lângă casa mamei mele. Acuma, sufletul lui nobil, descătușat de spațiu și timp, străbate preerile de unde vibrînde, în drumul său spre sublim. Ca și sufletele celorlalți Andrei, Radu, Octavian, Monica, Hans, Pistika sau Ildiko.

Îmi tremură mina cînd scriu aceste rînduri, și ochii îmi sînt plini de lacrimi, lacrimi de durere, lacrimi de revoltă, lacrimi de recunoștință, lacrimi de bucurie pentru marea împlinire a acestui popor, care datorită tinerilor noștri a renăscut din propria lui cenușă.

Prof. ALEXANDRU SUCIU

VINZĂRI — CUMPARĂRI

• Vînd televizor, 2 carpețe, import, telefon 46728, orele 12-21. (62784) • Vînd televizor color „Cromatic 02”, nou, videorecorder „Yoko”, nou. Informații, telefon 31582, seara. (62987) • Vînd televizor color „Cromatic 02”, telefon 47910. (62789) • Vînd televizor. Informații, telefon 62066, după ora 17. (62790) • Vînd aragaz complet, frigider, televizor, mașină de cusut „Veritas”, cărucior „Biemme”, sobă de cărbuni, mobilă de bucatărie, telefon 20384. (62799) • Vînd video „Samsung” Recorder cu programare și aparat medical de tensiune și control intern, telefon 21983. (62803) • Vînd congelator cu șapte sertare, telefon 17074. • Vînd motor Golf diesel 1600, stare excepțională, telefon 63489. (62813) • Vînd urgent garsonieră, în centru, cu gaz, preț convenabil, telefon 15638. (62824)

INCHIRIERI

• Inginer stagiar caut spre închiriere garsonieră (ne)mobilitată sau apartament cu 2 camere. Informații la telefon 23551, zilnic, între orele 9-14. (62718)

SCHIMBURI DE LOCUINȚE

• Schimb apartament 2 camere, proprietate de stat, zona „Tricolul roșu”, cu aparta-

ment 3 camere, aceeași zonă sau zonă apropiată, telefon 62924, între orele 18-20. (62791)

DIVERSE

• În data de 9 decembrie 1989 a fost uitat în tramvaiul 1, un sac în care se aflau: covoare de perete, față de masă, pernă, alimente. Găsitorul rog să predea la Depoul C.F.R. Curtici, bloc C. ap. 5. Ofer recompensă. (62771)

În vederea reorganizării partidului NAȚIONAL ȚĂRĂNESC — creștin-democrat — comitetul de organizare cheamă pe toți membrii vechi, precum și pe cei ce doresc să adere la acest partid să contribuie cu idelle lor și sprijinul moral, la crearea organizației județene Arad, a acestui tradițional partid al tuturor cetățenilor din ROMANIA, pentru o țară liberă și cu adevărat democrată. Pentru moment legăturile vor fi luate la telefon 33797, avocat Ștefanuș Petru, Arad. Comitetul de organizare. (3)

DECESE

Cu profundă durere anunțăm încetarea din viață, după o lungă suferință, a preaiubitului nostru fiu, soț, tată, bunic, ARMATCHI IOAN (I-VAN), în vîrstă de 64 ani. Înmuormintarea azi, 3 ianuarie, ora 15, de la capela cimitirului „Eternitatea”. Familiile Armatchi și Gindila îndoliata. (62848)

Cu profundă durere anunțăm încetarea din viață, după o lungă suferință, a celui care a fost TĂUTAN NICOLAE, cel mai bun soț, tată, socru, bunic, frate și unchi. Înmuormintarea va avea loc în data de 3 ianuarie 1990, de la capela cimitirului „Eternitatea” la orele 14. Familiile îndoliata Tăutan și Lenart. (2)

CONDOLEANȚE, ANUNȚURI DE FAMILIE

Mulțumim rudelor, prietenilor, colegilor și bunilor vecini care au fost alături de noi, în greaua încercare prin care am trecut prin decesul celei care a fost Mălescu Sidonia. Familia îndoliată. (62831)

Timpul care a trecut — 2 ani — și trece nu poate șterge din inimile noastre durerea despărțirii, la numai 14 ani, de dragul nostru fiu și nepot, COMLOȘAN STOICA GRAȚIAN. Tristă și neuitată a rămas ziua despărțirii. Familiile Comloșan și Sofica. (62782)

Sîntem alături de colega dr. Paraschiv Maria, în marea durere pricinuită de decesul fratelui. Colectivul Dispensarului policlinic județean de stomatologie. (62797)

Îi plîngem neîncetat pe adorații noștri părinți și bunici, GODEANU DUMITRU și LATINCA, decedați fulgător la 3 iulie 1989, respectiv 31 decembrie 1986. Tinuța și Gigi. (62806)

Inima satului

Pe un drum desfundat mă îndrept, duminică, 31 decembrie spre satul Hunedoara Timișană, situat la circa 5 km de Șagu. Satul, înființat în 1926, de numeroase familii țărănești hărănite — moșul Tânăse Trifa, de 94 de ani își mai amintește de vremea aceea — prosperase de-a lungul anilor. Prin anul '50, școala de 7 clase număra circa 160 elevi.

Dar Legea sistemării, în fapt, legea demolării satelor românești n-a înconjurat nici Hunedoara Timișană. Mai grav este că ceea ce s-a legiferat mai tirziu, începuse cu mult mai devreme, chiar odată cu venirea la putere a clanului Ceaușescu, printr-o „subtilă” politică de descurajare. Prin zvonuri bine înțreținute, oamenii au aflat că satul va dispărea. În aceste condiții, tineretul a plecat către oraș, lăsînd casele la voia întâmplării, iar unele familii, care și-au construit case noi prin anii 1972, n-au mai investit bani, lăsîndu-le „în roșu”. Din anul trecut, satul nu mai are nici școală, cei cîțiva copii de vîrstă școlară fiind nevoiți să facă drumul pe jos, prin cîmp,

pină la școala din Șagu — din dispoziția „de la județ”, autobuzul nu mai circulă pe aici.

Acum, acest sat românesc este format din circa 110 familii, păstrătoare ale tradițiilor strămoșilor lor. Familiile care, printr-o parte din membrii lor, au participat, duminică la slujba de la bisericuța satului, la parastasul pe care preotul Ilie Ciocan l-a făcut „pentru pruncii uciși, pentru soldații eroi și pentru binecredincioșii uciși” pentru libertatea țării. S-a cîntat „Preșarați pe-a lor mormînte”.

Am văzut la biserică mulți copii: cea mai mare parte a lor sînt veniți în vacanță, la bunici. Și totuși, în România de azi, liberă și democratică, poate că ei vor reveni să trăiască în satul — în satele — părinților și bunicii lor, în satul copilăriei, scăpat de spectrul demolării, de spectrul unui demeuț care a vrut să-și impună voința silnică unui întreg popor. Dar inima satului n-a fost ucisă, ea bate iarăși, cu putere.

CRISTINA ALECU

Anunț

Cetățenii de naționalitate germană, sîrbă și țigănească sînt invitați să-și aleagă un reprezentant în cursul zilei de astăzi, care să-l reprezinte în cadrul Comitetului municipal

al Frontului Salvării Naționale și să-și prezinte opțiunea pînă la ora 14 la Comitetul municipal al F.S.N.

Din partea cetățenilor de naționalitate maghiară a fost propusă Drănuș Ildiko, care a luptat din primele ore pentru revoluție.

BAZA DE ATELIERE ȘI TRANSPORT ARAD

Str. Poetului nr. 131/a

Încadrează de urgență:
— un electrician auto, categoria IV-VI.

(11)

INTREPRINDEREA JUDEȚEANĂ DE TRANSPORT LOCAL ARAD

Anunț publicul călător că în zilele lucrătoare, între orele 6-9; 14-17; 22-24 se introduc următoarele linii de autobuz:

— Fortuna (Calea Aurel Vlaicu) — Gară C.F.R. și retur
— Voinicilor (Micălaca) — Gara C.F.R. și retur.
Stațiile de oprire sînt identice cu cele ale liniilor de tramvai aferente traseului.

(1211)

INTREPRINDEREA JUDEȚEANĂ DE TRANSPORT LOCAL ARAD

Calea Victoriei nr. 35-37

Încadrează de urgență:
— vatmani.
De asemenea, recrutează personal în vederea calificării în meseria de vatman.
Relații suplimentare la telefon 21912 și 21773.

(1210)